

LX.

Udcast til Rettergangslov

for

den danske Landkrigsmagt.

(Indbragt i Landstinget den 2den Decbr.)

Første Capitel.

Om de Personer og Sager, som høre under Landkrigsmagtens Jurisdiction, og om dennes Grændser.

§ 1.

Alle til Landkrigsmagten hørende Personer staae i alle Rettergangssager, der vedkomme deres Tjeneste eller de dem paa Grund af deres militære Stilling paaliggende Pligter, under militær Jurisdiction.

§ 2.

De ved Armeen i Tjeneste staaende Officerer, Underofficerer, Spillemand og menige Krigsmænd skulle høre under militær Ret ogsaa i alle Sager angaaende Forbrydelser, der ikke indbefattes under Bestemmelsen i § 1, forsaavidt ikke særlige Undtagelser ere foreskrevne.

Udfkrevne, der opfylde deres Børnepligt, betragtes som staaende i Tjeneste ikkun i Garnisonstiden og naar de ellers ere under Befaling som Militære.

Bed Forbrydelse forstaaes enhver Handling, der er Gjenstand for Straf, hvad enten denne er større eller mindre.

§ 3.

Den i § 2 anførte Regel om Børninget finder ogsaa Anvendelse paa efterfølgende Personer:

1. Officerer, som staae a la suite i Armeen.
2. Officerer paa Bartpenge eller Pension, naar de gjøre Tjeneste som Officerer i Armeen.
3. Officerer ved Krigsreserven eller Forstærkingen, naar de ere kaldte til Tjeneste i Armeen.
4. Landcadetter og andre militære Elever i Landkrigsmagtens Lærestalter.
5. De i Landkrigsmagtens Tjeneste staaende Haandværkere og Arbejdere, samt de til Understaben hørende Personer, som ikke ere egentlige Krigsmænd.

§ 4.

Derimod høre alle civil-militære Embedsmænd og andre i Landkrigsmagtens Tjeneste ansatte Personer, der ikke ere nævnte i §§ 2 eller 3, kun under Krigsret i de Sager, som i § 1 ommeldes, forsaavidt ikke for særlige Tilfælde en anden Regel er foreskreven.

Garnisonspræster og Andre, der have geistlige Forretninger ved Landkrigsmagten at udføre, skulle i Sager, der angaae denne deres Stilling, høre under de almindelige geistlige Retter, forsaavidt geistligt Børning er begrundet for dem i de Regler, som gælde om andre Geistlige.

§ 5.

I alle Sager, som hverken angaae militære Tjenesteforhold eller Forbrydelser, skulle de ved Landkrigsmagten ansatte Personer høre under de borgerlige Domstole. Jfr. dog § 23.

§ 6.

Det militære Børning, som en til Landkrigsmagten hørende Person er underkastet, vedkommer ikke hans Hustrue, Børn eller Tjenestefolk.

§ 7.

Har nogen til Landkrigsmagten hørende Person tillige noget borgerligt Embede at forestaae eller nogen offentlig borgerlig Forretning at udføre, hører han med Hensyn hertil under de almindelige Domstole, ligesom omvendt den efter sin øvrige Stilling under borgerlig Jurisdiction staaende Person, der, uden at høre til Landkrigsmagten, maatte være ansat til at udføre Embedsforretninger under samme, skal i Sager desangaaende svare for Krigsret; dog forholdes med Hensyn til Personer, som have geistlige Forretninger under Landkrigsmagten, efter sidste Stykke af § 4.

Fremdeles høre de ved Landkrigsmagten ansatte Personer i deres borgerlige Forhold som Bestdere af faste Eiendomme og i de private Sager, der vedkomme Contractforhold med civile Personer, saasom Tyendeforhold, under de borgerlige Domstole, om sige Sager endog angaae Straf, naar denne kun bestaaer i Bøder, eller ibrigt ikkun vedrører Formuen.

De borgerlige Domstole kunne ogsaa i de ved samme behandlede Sager, hvori Militære